

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2025. március 30.

XXIII. évfolyam 13. szám

Nagyböjt 4. vasárnap

„Kerestem az Urat, és ő meghallgatott engem.”

Március 29. szombat

18:00 – Hálából

Március 30. nagyböjt

4. vasárnap

08:00 – +István

10:00 – +Édesapa

18:00 – Élő Tibor

+Éva, József és Zoltán

A szentmise olvasmányai:

Józs 5,9a.10-12

Zsolt 33

2Kor 5,17-21

Lk 15,1-3.11-32

Március 31. hétfő

06:30 – +Szülők

Április 1. kedd

06:30 – Rózsafüzér Társulat élő és +tagjai

Április 2. szerda

06:30 – +Sándor

Április 3. csütörtök

06:30 – Krén és Tóth család élő és +tagjai

18:00 – 18:30: Szentségimádás a templomban

Április 4. péntek

17:00-17:45 - gyóntatás

18:00 – Élő Blanka és Benedek

Április 5. szombat

18:00 – +Gábor

Április 6. nagyböjt 5. vasárnap

08:00 – Élő Katalin és László

10:00 – +Mária és Jenő

18:00 – +Édesapa

KARITÁSZ

TAVASZI RUHABÖRZE

A Karitás Csoport az idén is szervez ruhaosztást április 12-13-án, azt megelőzően pedig április 4-én és 6-án ruhagyűjtést.

Amit várunk:

Jó állapotú ruhákat, lábbeliket nemek és méret szerint szétválogatva, felcímkézve.

Amit NEM fogadunk:

Kopott, elnyűtt, szakadt, foltos, koszos ruhákat, téli ruhát, csizmát.

RUHAGYŰJTÉS:

2025. április 4. (P): 9-11h és 16-18h

2025. április 6. (V): a szentmisék után (9-10h, 11-12h, 19-20h)

RUHAOSZTÁS:

2025. április 12. (Sz): 9-16h

2025. április 13. (V): 9-12h

HELYSZÍN: Szent László ház (Budakeszi, Fő utca 206.)

Bővebb információ a Karitás honlapján.

A pápa szerdai katekézise:

Még ha úgy tűnik is, hogy történetünk „tönkrement”, Istennel újrakezdehetjük

A „Jézus élete. Találkozások” témának szentelt második katekézisében Ferenc pápa Krisztus és a számáriai asszony beszélgetésére összpontosított. „Jézus vár ránk, és éppen akkor jelenik meg, amikor azt hisszük, hogy már nincs remény” és segít

„új módon újra olvasni a „saját történetünket”. A nő képe, aki tudván, hogy a Messiás áll előtte, „szalad, hogy hívja a falu népét”, segít megérteni: „annak a megtapasztalásából, hogy szeretnek bennünket, fakad a küldetés”.

A Szentszéki Sajtóiroda közzétette Ferenc pápa katekézisének, amelyet március 26-án tartott volna a hívek számára a szerdai általános kihallgatáson. A pápa lábadozása miatt törölték, aki visszatért a Szent Márta-házba, miután több mint egy hónapig kórházban volt a Gemelli-kórházban polimikrobiális fertőzés és kétoldali tüdőgyulladás miatt. Közzétesszük a pápa elmélkedését, amely Jézus és a számáriai asszony párbeszédéről szól, akik a Jákob kútjánál találkoztak. Ez a második, a „Jézus Krisztus, a mi reménységünk” jubileumi katekézis-sorozatán belül, amelyet a „Jézus élete. A találkozások” témának szentelt a pápa.

Miután elgondolkodtunk Jézus találkozásán Nikodémussal, aki elment megkeresni Jézust, ma azokról a pillanatokról elmélkedünk, amelyekben úgy tűnik, hogy Jézus vár ránk éppen ott, életünk válaszútján. Olyan találkozások ezek, amelyek meglepnek minket, és eleinte talán még hitetlenkedünk is: igyekszünk óvatosak lenni és megérteni, mi történik – kezdte szerdai katekézisének Ferenc pápa.

Valószínűleg ez volt a szamáriai asszony tapasztalata is, amelyről János evangéliumának negyedik fejezete beszél (vö. Jn 4:5-26). Nem számított arra, hogy délben egy férfit talál a kútnál; sőt éppen azt remélte, hogy egyáltalán nem talál ott senkit. Valójában szokatlan időben megy vizet venni a kútból, amikor nagyon meleg van. Lehet, hogy ez a nő szégyelli az életét, talán úgy érezte, hogy ítélkeznek felette, elítélik, félreértik, és emiatt elszigetelődött, megszakította a kapcsolatot mindenkiel.

Ha Júdeából Galileába akart menni, Jézus más utat is választhatott volna, és nem kellett volna áthaladnia Szamárián. Még biztonságosabb is lett volna, tekintettel a zsidók és a szamaritánusok feszült viszonyára. De Ő ott akar elhaladni, és pont abban az időben áll meg annál a kútnál! Jézus vár ránk, és akkor jelenik meg, amikor azt gondoljuk, hogy nincs többé remény számunkra. A kút az ókori Közel-Keleten a találkozás helye, ahol olykor házasságok kötődnek, az eljegyzés helye. Jézus segíteni akar ennek az asszonynak abban, hogy megértse, hol keresse az igazi választ arra a vágyra, hogy szeressék – mutatott rá a pápa.

A vágy témája alapvető fontosságú ennek a találkozásnak a megértéséhez. Jézus az első, aki kifejezi vágyát: „Adj innom!” (Jn 4:10). A párbeszéd elindítása érdekében Jézus gyengének mutatja magát, ezzel megnyugtatja a másikat és biztosítja, hogy ne féljen. A szomszédosság gyakran még a Bibliában is a vágy képe. De itt Jézus mindenekelőtt ennek az asszonynak az üdvösségére szomjazik. „Aki inni kért – mondja Szent Ágoston –, szomszédos ennek az asszonynak a hitére.” [1]

Nikodémus éjjel ment el Jézushoz, itt viszont Jézus találkozik a szamáriai asszonnal délben, amikor a legnagyobb a

világosság. Ez valójában a kinyilatkoztatás pillanata. Jézus Messiásként mutatkozik be az asszonynak, és rávilágít az életére is. Segít neki, hogy új módon olvassa újra a saját történetét, ami bonyolult és fájdalmas: öt férje volt, most pedig egy hatodikkal van, aki nem a férje. A hatos szám nem véletlen, hanem általában a tökéletlenséget jelzi. Talán csak utalás a hetedik férjre, arra, aki végre képes lesz kielégíteni ennek a nőnek a vágyát, hogy igazán szeressék. Az a vőlegény pedig csakis Jézus lehet – jelentette ki a pápa.

Amikor rájön, hogy Jézus ismeri az életét, a nő vallási kérdésre tereli a beszélgetést, amely megosztotta a zsidókat és a szamaritánusokat. Ez néha velünk is megtörténik imádkozás közben: abban a pillanatban, amikor Isten megérinti az életünket annak a problémáival, néha elveszünk az elmélkedésekben, amelyek a sikeres ima illúzióját keltik. Valójában azonban védőkörlátokat emeltünk. De az Úr mindig nagyobb, és annak a szamaritánus asszonynak, akihez a kulturális normák szerint nem is szólhatott volna, a legmagasabb kinyilatkoztatást adja: az Atyáról beszél neki, akit lélekben és igazságban kell imádni. És amikor az asszony ismét meglepetten megjegyzi, hogy jobb ezekben a dolgokban várni a Messiásra, azt mondja neki: „Én vagyok az, aki veled beszélek” (Jn 4:26). Ez olyan, mint egy szerelmi vallomás: Akire vársz, az én vagyok; Az, aki végre meg tud felelni vágyadnak, hogy szeressenek. Ekkor az asszony szalad, hogy hívja a falu népét, mert éppen a szeretet megtapasztalásából fakad a küldetés. És milyen üzenetet hozhatott volna, ha nem azt a tapasztalatát, hogy megértették, elfogadták és megbocsátottak neki? Ez egy olyan kép, amely arra készíti bennünket, hogy

elgondoljunk az evangelizálás új módjainak a kereséséről – hangsúlyozta Ferenc pápa szerdai katekézisében.

Akárcsak a szerelmes ember, a szamáriai asszony is Jézus lábainál felejté a korsóját. Annak a korsónak a súlya a fején, valahányszor haza felé ment, a helyzetére, zaklatott életére emlékeztette. De most a korsó Jézus lába elé került. A múlt már nem teher; kiengesztelődött. És ez velünk is így van: ahhoz, hogy elinduljunk és hirdessük az evangéliumot, először arra van szükségünk, hogy letegyünk történetünk súlyát az Úr lábai elé és átadjuk Neki múltunk súlyát. Csak a kiengesztelődött emberek hordozhatják az evangéliumot. Kedves testvéreim, ne veszítsük el a reményt! – kérte szerdai katekézise végén a pápa. Még ha történetünk nehéznek, bonyolultnak, esetleg tönkrementnek is tűnik, mindig megvan a lehetőségünk, hogy átadjuk Istennek, és újrakezdjük az utunkat. Isten irgalmas és mindig vár ránk! – buzdított Ferenc pápa.